

Pán Ježíš vypráví příměr, že když zrno padne do země - má-li z něho něco být - to samotné zrno musí umřít. To konkrétní zrno už nebude!

Vyjde z něho klíček, ten se stane stéblem a na tom stéble vyrostne klas, v němž bude mnoho dalších zrn! Nicméně to první zrno v mezičase už prostě není; jeho obsah se spotřeboval pro novou rostlinku a pouzdro toho zrnka prostě shnilo. Namísto něho je tu ale 30, nebo 60 nebo i 100 dalších zrn!

Přemýšlím. Chci si žít svůj malý křesťanský život, možná „věrný“, možná „spokojený“, který ale nic dalšího nezplodí? Nebo raději náročný a dobrodružný Ježíšův život, který do věčného nebe přivede spoustu dalších vzácných lidí? I za cenu mé nejistoty, mnoha divných pocitů, proher a jakoby zániků...?!